

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobců: **a) J. B., b) P. M., c) P. I.**, všichni zastoupeni Mgr. Janou Syrovátkovou, advokátkou se sídlem Bělehradská 568/92, 120 00 Praha 2, proti žalovanému: **Katastrální úřad pro Středočeský kraj**, se sídlem Pod sídlištěm 1800/9, 182 12 Praha 8, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 19. 9. 2013, č. j. 46 A 27/2013 – 79, o návrhu na vydání předběžného opatření,

t a k t o :

Návrh na vydání předběžného opatření **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se stěžovatelé domáhají zrušení shora uvedeného rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta jejich žaloba na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Nezákonný zásah měl podle stěžovatelů spočívat v tom, že Katastrální úřad pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Praha západ neprovedl zápis formou záznamu do katastru nemovitostí u pozemků, které stěžovatelům vydal pozemkový úřad podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku s tím, že podle § 8 odst. 1 zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, rozhodnutí pozemkové úřadu nenavazuje na dosavadní zápisy v katastru nemovitostí.

Stěžovatelé v kasační stížnosti současně navrhli, aby Nejvyšší správní soud vydal ve věci předběžné opatření, jímž zakáže u dotčených nemovitostí provádět v katastru nemovitostí jakékoliv zápisy změn vlastnických práv, práv třetích osob, věcných břemen, dále pak rozdělování nebo slučování těchto pozemků, umísťování staveb na nich, či jiné zápisy omezující jakkoliv dispoziční práva s nimi, nebo zápisy měnící parcelní označení, charakter a využití označených pozemků.

Podle názoru žalovaného vzhledem k rozhodovací pravomoci podle § 110 s. ř. s. kasační princip Nejvyššímu správnímu soudu neumožňuje rozhodnout o nařízení

předběžného opatření, podpůrně poukázal též na závěry usnesení zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2000 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, z 16. 8. 2012, č. j. Konf 28/2012 - 15. Podle žalovaného je ustanovení § 120 s. ř. s. ve vztahu k předběžným opatřením přiměřeně aplikované v případě obnovy řízení, odlišné by podle žalovaného rovněž platilo tam, kde rozhoduje Nejvyšší správní soud jako soud I. stupně. Žalovaný rovněž poukázal na to, že návrh na vydání předběžného opatření v téže věci zamítl již krajský soud s tím, že proti usnesení podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. není přípustná kasační stížnost. Podle žalovaného by citované ustanovení postrádalo smysl, bylo-li by možné dosáhnout nařízení totožného předběžného opatření v řízení o kasační stížnosti. Žalovaný navrhl, aby Nejvyšší správní soud odmítl návrh pro neodstranitelné vady řízení.

Nejvyšší správní soud v projednávané věci uvádí, že podle § 38 odst. 1 s. ř. s. platí, že byl-li podán návrh na zahájení řízení a je potřeba zatímne upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, může usnesením soud na návrh předběžným opatřením účastníkům uložit něco vykonat, něčeho se zdržet nebo něco snášet. Ze stejných důvodů může soud uložit takovou povinnost i třetí osobě, lze-li to po ní spravedlivě žádat. Nejvyšší správní soud opakovaně vyslovil, že ustanovení § 120 s. ř. s. ani jiné ustanovení tohoto zákona obecně nevylučuje, aby předběžné opatření vydal i Nejvyšší správní soud v řízení o kasační stížnosti (učinil tak např. při rozhodování o nařízení předběžného opatření ve věcech vedených pod sp. zn. 2 Aps 1/2008 či 2 Aps 5/2008). Nejvyšší správní soud již rovněž vyslovil, že v úvahu může přicházet vydání předběžného opatření zejména v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozhodnutí krajského soudu ve věci žaloby na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, nevyhověl-li krajský soud žalobě (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, č. j. Na 112/2006 - 37, publikováno pod č. 910/2006 Sb. NSS).

Nepřípustnost kasační stížnosti proti rozhodnutí o předběžném opatření § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. znamená pouze tolik, že rozhodnutí nelze přezkoumat pro jeho dočasnou povahu, neboť jeho účinky pominou nejpozději s vykonatelností rozhodnutí krajského soudu o meritu věci; tím spíše nemůže být na překážku vydání předběžného opatření Nejvyšším správním soudem, že o předběžném opatření ve stejné věci rozhodoval již krajský soud. Nelze odhlédnout ani od toho, že v časovém období mezi jednotlivými návrhy mohou vyvstat nové skutkové okolnosti odůvodňující nařízení předběžného opatření v řízení o kasační stížnosti. Odmítnout takový návrh s poukazem na zamítavé rozhodnutí krajského soudu by tedy nutně vedlo k popření smyslu a účelu předběžného opatření.

Nejvyšší správní soud se dále zabýval tím, zda stěžovatelům hrozí vážná újma a zda je pro ni třeba prozatímne upravit poměry účastníků. Podle citovaného usnesení zdejšího soudu je vážnou újmou v případě, že předběžným opatřením má být podle návrhu účastníka - soukromé osoby uložena povinnost správnímu orgánu, nutno rozumět zejména takový zásah do právní sféry účastníka (resp. pokyn či donucení s obdobnými důsledky), který, pokud by byl v řízení ve věci samé shledán sám o sobě nezákonným či shledán součástí nezákonného komplexnějšího postupu správního orgánu, představuje natolik zásadní narušení této jeho sféry, že po účastníkovi nelze spravedlivě požadovat, aby jej, byť dočasně, snášel. Vážnou újmou tedy budou zejména intenzivní zásahy do intimní sféry

navrhovatele, do jeho vlastnických práv či do jiných jeho subjektivních práv, zejména těch, která mají povahu práv ústavně zaručených.

Ve věci je nesporné, že vlastnické právo stěžovatelů k dotčeným pozemkům založilo pravomocné rozhodnutí Pozemkového úřadu Praha-západ z 31. 12. 2012, č. j. PÚ 972/12-Z.

Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení z 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008 - 98 dospěl k závěru, že výsledek postupu podle § 7 a 8 zákona o zápisech nepochybně zasahuje do subjektivního veřejného práva jednotlivce na to, aby údaje o jeho nemovitostech byly evidovány v katastru nemovitostí předepsaným způsobem (včetně „negativního“ aspektu tohoto práva, tj. aby nebyly evidovány v případě, že k tomu není zákonný důvod). Podle rozšířeného senátu však zákon pro zápis záznamem nepředepisuje formu správního rozhodnutí a produktem postupu katastrálního úřadu ve věci provedení záznamu není ani rozhodnutí ve věci samé, ani osvědčení; jde o faktický úkon.

Neprovedení záznamu, jak vyplývá z uvedeného, tedy nezasáhlo do práv stěžovatelů tím, že došlo k založení, změně, či zrušení práva anebo povinnosti stěžovatelů k dotčeným pozemkům nebo k prohlášení, že stěžovatelé takové právo nebo povinnosti mají anebo nemají (srov. definici správního rozhodnutí dle §67 odst. 1 správního řádu); vlastnické právo stěžovatelů neprovedením záznamu proto zůstalo nezpochybněno.

Za situace, kdy vlastnictví pozemků není ve věci sporné a stěžovatelé se tak mohou účinně domoci eventuální ochrany vlastnického práva soukromoprávními prostředky, neshledal Nejvyšší správní soud potřebu zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu zásahem do vlastnického práva stěžovatelů.

Stěžovatelům podle názoru Nejvyššího správního soudu nemůže hrozit vážná újma, ani pokud jde o podstatu řízení, kterou je toliko posouzení zákonnosti neprovedení faktického úkonu správního orgánu v konkrétní situaci. Pokud by však Nejvyšší správní soud na základě toho návrhu na vydání předběžného opatření vyhověl, uložil by katastrálnímu úřadu povinnost obecně zdržet se do doby meritorního rozhodnutí jakéhokoliv provádění zápisů práv k dotčeným nemovitostem, přičemž některé zápisy podle okolností naopak mohou svědčit ve prospěch stěžovatelů.

Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud neshledal důvody pro vydání předběžného opatření, návrh zamítl.

O nákladech řízení o předběžném opatření rozhodne Nejvyšší správní soud v rámci rozhodnutí o nákladech řízení o kasační stížnosti (§ 120, § 61 odst. 1 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. listopadu 2013

3 Aps 6/2013

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu